

in corde vel pectoro insixo. Interrogatus ab illo quod hec fecisset. Diabolus respondit furibude. Tu fecisti maledicere. quoties ad confessionem fugisti; toties me perfidisti. Et nunc quod iam firmiter apostoli posuisti quod non recidivabis cordi meo maximum cultum imberisti et sic disparuit. Quintus piculus est. quod ad eternam mortem facit perditionem. Nam Philareus de natura febri dicit. quod ab aliquo morbo qualiter denuo incidit iterum in ipsum morbum talis morte. quod prece dei morbo natura nimis debilitata aduenienter iterum morbo resistere non poterit. Sic quod per penitentiam reciduat frequenter signum habens mortis. Sextus est. quod futura pena facit sibi grauiorem et tanto copiose. quod nullum pacem perasit ipsius ut dicitur. Aug.

Septimus est quod ad gloriam dei et gloriam celestem facit indigniorum. Iohannes x. dicit parabolico. Ecce sanus factus es. nam amplius noli peccare ne deterius ibi sint. O peccator primus habens picula et desine. Non. Litica tertium de remedio (peccare. reciduum nota breviter oportet remedia principia observanda. Primus est lacrymosa oratio. Iohannes dicit in oratione dominica. Et ne nos inducas in temptationes sed libera nos. Secundum est occasionum deuotio scilicet societas maleorum et hominum. Tertium est novissimum consideratio. Eccl. vii. In oibus omnibus tuis membra nouissima. scilicet morte iudicium infernum et non peccabis. Quartus est sanguinis Christi recordatio. Et hoc valeret ut Berninus dicit summa contra omnia templa; praecepta cogitare scilicet caput Christi punctum spinis et inclinatum contra superbiam. nuditate contra auariciam omnium dolorum contra luxuriam. patientiam contra iram. acerbitatem et fellis suptionem contra gulam. torturam et fusionem contra acciditum et inimicorum omnium salutem contra inuidiam et sic de aliis. Exemplum legitur in spe exempli. viii. item. Et quod secundus Edmundus consueverat quotidie passionem Christi recognoscere. et die quotidie multo oculis cupatis obmissis et obdormientibus. apparet ei diabolus horredens. Cumque ille levellat leuare manum destra ut signum crucis super se faceret diabolus eam approbat et tenuit. ille sinistram leuare cepit scilicet diabolus et illa retinuit. oravit secundus in spiritu Christi et demum in terra cecidit quod secundus arripiens dicit. Audiuero te sanguinem Christi dic mihi quod sit quod te summe a me in temptatione coherenceat. Et respondit quod sanguis Christi memoria et sic vice disparuit. Quintus remedium est cerebra confessio et iteratio quod toties scilicet gratia ad resistendum ut patuerit. Non. Si quod occurrit utili. utrum homo reciduas teneas specialiter confiteri de peccatis precedentibus de circumstantiis reciduando aggrauabitur. Respondet Secundus. ubi sunt in iiii. quod quis sit lictor non videtur necessarius. quod inquit aggrauat sufficiens prius generaliter expiacionem confessio absque eo et expiacione in speciali; pura dicatur. De magnis et multis peccatis alias penitentia et credo quod de remissione illa. et non nunc reciduando fui magis igratus scilicet rite. Et Iohannes addit opteret ad aliquam specialia descendere scilicet quod confessio et confessori videbatur oportunum ad scindendam quodlibet confessio eidem confessori possit congruere

per perfidiam. Secundum remedium est affectus et cogitatione amputatio Eccl. xviii. Unde languorem ad hunc medicinam. Septimus est mortificatio. scilicet carnis et membrorum maceratione. Unde Apollonius. Lorius. et dicit. Lastigo corpus meum et in servitute redigo ne forte cum aliis predicauero ipse reprobo efficiar. Omnes charissimi recognoscere Christum passum mortificare membra vestra. o Christus cogita quod brevis vita brevis carnalis delectatio. sed eterna erit pena in futuro. penitentia ergo a gene pereras. Et per hoc regemus christum tecum.

Pro eadē dominica sermonem quartum facere obmisi quod sepius occurrit in ea festum omnium sanctorum et tunc oportet sermonem fieri de festo. Et sequitur.

Sequitur dominica vicesima secunda post Pentecosten Hermonimus iuxta evangelium de dignitate hominis facit ad imaginem dei.

Ita illis Iesus. cu

sus est imago hec et superscriptio Matth. xxij. et in hoc euangelio. Scimus charissimi prophetam ecclesiam in predictam dominicam egit de indulgentia fraternali ut si quis non remitteret primo fratrem Christum illum daret perpetuo. O Propterea Petrus iterum propter fratrem peccati fratrem dimittere deberet usque ad septies. Respondet Christus dominus quod non septies sed septuagesies septies. Hieronimus. hoc est. ccxxv. vicitur. quod septuagesies septuaginta faciunt quodringenta et nonaginta. Et numerus determinatus ponit enim Hieronimus inde terminato: hoc est toties quod peccaverit sed debet misericordia remittere. Sed quoniam talis remissio debet fieri amore Christi qui ab adam. lxxvij. generatione venit in mundum. Nam scribit Lucas euangelista. c. iij. generationes a Josephus usque in adam. lxxv. et his addendo vultum. scilicet deum et ipsum Christum erunt in toto. lxxvij. ut patet. Numquid etiam multiplicatur enim predicta. scilicet cccc. xc. appropinquantem anno circenario. Et Christus dominus quoniam principis vulneribus nos redemit. ideo quoniam myste rium. Sed quod sic est quod omnis homo est ad imaginem dei factus propterea debemus omnes primos diligere et omnes in Christi amore. scilicet quoniam expedire. Idecirco de imagine di agit euangelium mystice quod sequuntur ecclesia applicauit per hoc dominica cuius tertius sequitur.

In illo tempore. Abiuit pharisei et lictor interiit ut caperet Iesum in fons. et mittit ei discipulos suos cum herodiatis domini. Magister scimus quod veritas tria dominum in Christum docet et non est tribus cura dealiquod non enim res spiritus personalis hominis. dicit nobis quod tibi videbis. licet et si dare cesari an non. Cognitor autem Iesus nequicia eorum ait. Quid mercede hypocrite ostendite mihi numisma cesari. At illi obtulerunt ei denarium. et ait illi Iesus. Lumen est imago hec et superscriptio. dicitur ei. Cesarius. Tunc ait illi. Reddite ergo quod habet cesari et quod habet deo. Matth. xxij. Itaque iuxta euangelium tria mysteria per sermonem nostrum instruuntur.

Primus de spirituali nostra instruuntur.

Scimus de denariis mystica signatio.

Dominica. XXII. post Pentecosten

Tercius de humanali pcelsa dignificatōe

Per circa p̄mū d̄ sp̄uali iſtruccōe notem⁹ p̄us
historia quo euāg. dīc. In illo tpe. sāno xp̄i. xxxij
plerō feria fcia p̄ die palmaꝝ siue an̄ passiōe
xp̄i cū xp̄s ꝑ pabolas ondissz q̄ iu dei excludōi
essent a reḡ celoꝝ. ꝑ p̄fidaꝝ p̄ire deberēt. ꝑ p̄f oc
cissionē xp̄i. ꝑ pharisei ꝑ guisſet q̄ d̄ eis loq̄ret. vo
lebat ꝑ p̄mū statim i teplō tūc cape ꝑ nō audētes
q̄r timuerūt pp̄lm. ꝑ p̄f q̄d abeūtes pharisei reli
cto xp̄o i teplō accesserēt ad herodiāos fz Lbryf.
et triā fm̄ Herod. atq̄ Lyrā. Herodiāi dicūl mī
lites herodis q̄ tūc venerat i hierlm̄. ꝑ p̄f solenita
ꝑ paschalē. ꝑ ip̄e Herodes p̄stitut⁹ fuit a cesare
vt p̄fis tribut⁹ i p̄tib⁹ ill⁹. Nā ab eo tpe q̄ cesar de
scripsit vniuersl̄ orbēt. ꝑ p̄ma desc̄ptio facta est i
iudea vt d̄r Lu. ii. Judea facta ē tributaria. M̄l
si autē p̄cipue sacerdotes ꝑ pharisei asserebāt q̄
iudei nō deberēt freno regi tribut⁹ soluere fz lo
li dō soluerēt p̄micias ꝑ decimas ac sacrificia de
bita. ꝑ ob h̄ plimi h̄ dicētes fuerāt a militib⁹ he
rodis iterfec̄ti. Iudei ꝑ maliciose tractauerūt cō
filiūr de h̄ xp̄m interrogārēt an licet dare tribu
ta cesari. Erat q̄p̄e tūc cesar Tiberi⁹ q̄ ve Jsl̄.
xv. ethim. dīc erat sever⁹: ita q̄ etiā gl̄ules roma
nos p̄les iterfec̄t. Nuic qdā artifex vas q̄ddaz
vitru attulit qd̄ ad parietē p̄ieit fz solū curua;
et nō fraciūt fuit. qd̄ artifex mallico rectificauit
ac si ell⁹ cup⁹. Et q̄s q̄d arte illa r̄ndit nullū p̄
ter se fore i mūdo q̄ b̄ arrificūt sciret. ꝑ p̄f qd̄ Lb
beri⁹ cū decollarī fecit di. q̄ si hec ars vēiret i con
suetudinē aux ꝑ argētū p̄ nihilō reputarēt. Tā
dē vt d̄r Tiberi⁹ fact⁹ lēprosus. z scribus pilato
p̄ Jesu medico: dñs iesus tūc iā crucifix⁹ fuit: sed
q̄ Veronicā cesar curat⁹. Pilatū exilio relegauit
eo q̄ talē virū morti iudicass. z Tiberi⁹ finalē
veneno iterq̄. Itaq̄s pharisei vt possent xp̄z ma
gis cape i fm̄e que nō poterat i facto: mītūt ad
eū discip̄los suos tāq̄s xp̄o icognitos vt audaci⁹
corā ill̄ loq̄ret. Et si dicaret licere: erosū illū pp̄lo
facerēt. Itē milites Herodis miserūt iō vt si dis
ceret q̄ nō licet dare cēlū cesari: morrapent ad pe
nā v̄l mortē. vñ venien̄t ad xp̄m p̄mo adulat̄ mā
liciose di. M̄gr scim⁹ q̄ verar es tē. z nō ē tibi
cura de aliq̄ nō em̄ respic̄ p̄so. z q.d. Nō dimic
tis timore impatoris dicere v̄tarēt. z cēfa patēt.
Et h̄ autē euāgeliō p̄la documēta habem⁹.

Dicitū ē q̄ adulatores ꝑ p̄silatores i mal⁹
p̄suadētes eūtem⁹. tales sūt mūd⁹ ꝑ caro cū be
rodianis. i.cū dīmōib⁹ supbis. nā herodes gloz
ans iterpr̄at ꝑ significat lucifex⁹ supbū ꝑ ei⁹ mili
tes demōes vīcioꝝ isti ꝑsūt quō aiaꝝ decipiāt.
Mūd⁹ p̄suadet vīuras facere fraudes rapinas
furta ꝑ hmōi sub specie vītilat⁹. vt h̄o ditari pos
sit. caro p̄suadet desideria carnalia sub specie de
lectatōis. diabol⁹ supbū irā ꝑ oīa vīcia sub adu
lat̄e honorabilitat⁹. fz audi Lbryf. di. Qui vule
suem cape reḡ r̄bete ꝑ dulcē fistulat. Qui vule
tbaꝝ macrare fricat ei⁹ frontē. sic mūd⁹ caro ꝑ

diabol⁹ placēta suggestū vt capiōt ꝑ p̄māt aiaſ

Scđm documētu vt adulatorib⁹ ꝑ mala p̄
suadētib⁹ dure ꝑ aspe r̄nidaꝝ exple xp̄i q̄ hmōi
fore hypocritas dure dixit. Quid me réptas by
potrite. Hiero. Hypocrita ē q̄ aliō ēm̄t z aliud
silat exti⁹. sic erat isti q̄ ore b̄ndicebat mala aiaſ
cordib⁹ coꝝ. D̄ h̄ m̄lti xp̄iani mali nūc sili mo
faciūt pris. q̄ q̄s Aug. dīc. Duo sūt genera p̄secu
toꝝ. vīcupantū ꝑ adulat̄tū. fz certe pl⁹ p̄secu linz
gua adulatoꝝ q̄s gladi⁹ intersectoris. Terciū
documētu vt caute ꝑ sollicite ligūt i loq̄ndo cuſ
stodiam⁹. Exple xp̄i q̄ sic v̄ba sua moderari ro
luit vt i nullo capi possz cū tñ potuissz loq̄ q̄cqd
sibi placuissz ꝑ null⁹ resistere valuissz. vñ Pro
uer. xvij. Qui moderat̄ fm̄ēs suos doct⁹ ꝑ p̄u
dēs est. Stult⁹ q̄d si tacuerit sapie reputat. bec
ibi. Rō q̄ vt Sene. dīc. Laciturnitas in q̄libet
etiā stulco ꝑ sapie signo. Et de hoc alio fm̄one
lat⁹ agem⁹. Quartū documētu vt iusticie de
bita oimode obfūem⁹. Primo rā q̄d ad nos p̄pos
imaginē dei iāia mūdā a p̄ctis fuando. Jō xp̄s
reql̄sūt cui⁹ ē imago illa ad iſinuādū q̄ in iudi
cio regret si dei imaginē violauim⁹ p̄ p̄tūt i no
bis. Scđo rā q̄d ad pris viā v̄tarēt illos docēn.
q̄d q̄d ad supiores debita tributa reddēn. vñ dīc
celari reddere sua. Tercio q̄d q̄d ad deū ip̄m di
ligēd̄ z colēd̄. vñ dīc. Que sūt dei deo. O ers
go xp̄iane dīc ex euāgeliō hec iſp̄le vt saluer⁹.

Rerā scđm de mystica denarij designtōe iñ
qr̄dū ē. qd̄ significat p̄ b̄c denariū qui reql̄sūt
z ondī sibi voluit xp̄s dñs vt pat̄. Et ad hoc r̄n
det fm̄ doc. q̄ zucūtēt significat p̄ b̄c dena
riū ania hūana q̄ dchz ostēd̄ xp̄o. Prio q̄d bone
xp̄s reqr̄t sibi ondī i p̄senti i p̄fessiōe p̄ctoꝝ. Pio
ver. xvij. Qui p̄fessus fuerit p̄cāt̄ sua misericordiam
p̄sq̄. Scđo q̄d xp̄s vult aiaꝝ ondī rāq̄ numis
ma cēlū boni sibi debiti i hora morte ꝑ i iudicō
Un̄ Lbryf. dīc q̄ si aliq̄d p̄cti mortal̄ i te fuc̄t
nō cesar ꝑ terreni nec deis z diaboli tribut⁹ eris.
Jō Anb. Rōnal̄ creaſa nihil debz intātū studē
re q̄d p̄cāt̄ aiaꝝ ad imaginē dei creatā puraꝝ; et
mūdā possit tenere. q̄d i illo die. i. iudicō requiret
de⁹ di. Lui⁹ ē imago hec vt dīc z Amb. h̄est: an
dei aut diaboli imago. Tercio q̄d sic denari⁹ in
soluēdo cēlū ondīt vt p̄baꝝ an sic bon⁹ v̄l malus
z si fuerit bon⁹ recipit. si mal⁹ rejt̄t. sic z aia que
eisdē modis p̄baꝝ ē bona v̄l malas q̄d denari⁹.
Et nota q̄d denari⁹ agscit̄ esse bon⁹ ex q̄uo.
sic z aia. Prio sibz reḡ i imaginē. sic z aia sibz
xp̄i reḡ i mītatoꝝ. Un̄ glo. sup b̄ passu dīc
Sic cesar imp̄ssioꝝ imagis exigit̄ numismate
ita de⁹ aiaꝝ i signata sua silicudie. vnde Bē sup
cañ. O aia i signata dei imagie decorata silicudie
redēpta xp̄i sanguine d̄cata sp̄isscti grā. depura
ta cū angel̄. heres diuīc bonitatis. q.d. bec debes
attēdere vt sis bona v̄te. Scđo si denari⁹ habz
supsc̄ptōeꝝ. sic z aia debz h̄e supsc̄ptōeꝝ regio xp̄i
sc̄z nois xp̄iani. alioq̄n reproba ē vt p̄z i fidelib⁹

Bermo

LXIX

Tertio denari⁹ iudicat⁹ bon⁹ si habet debitus
valori. Nā fīm Ili⁹. denari⁹ dicit⁹ est eo q̄ antiq⁹
tus valebat decē vſuales numos. sic aia iudica
tur esse bona si obſuac decē p̄cepta Matth. xix.
Si vis ad vitā ingredi ſerua mādata. Quar
to ſi habet iuſta pōderationē: vi p̄z i floren⁹: ſic
raia iudicat⁹ bona ſi habet iuſtie et bonoz ope
rū ſufficiā. Nā vt dīc Ethan. in ſymbolo. Qui
bona egerū ibūt in vitā eternā. q̄ vō mala in ig
nē eternū. Et cplū habem⁹ q̄ falla monera et eoz
cuðeres igni trađen⁹. ſic mala aia in iudicio ig
ni tradet p̄petuo. Ue ḡ eidē.

S Līca tertiu de p̄cella dignitate hois nota
Primo de imagine diaboli. (tria.
Scđo de occaſione creādi.

Tertio de oſteſiōe exēplari.

Quo ad p̄mū q̄ſtio eſt. q̄re de⁹ hois ita dignifi
care voluit vt ad imaginē ſuā creauerit Gen. iiij.
faciam⁹ hoiem ad imaginē ſilicudinē noſtrā.
Lū em̄ ſideratio p̄rie dignitas iducit ſupbiaz
vptz in lucifero; cur ḡ dignificauit. Ad h̄ndet
q̄ bñdic⁹ de⁹ fecit h̄ boi nō vt ſupbia ſi alijs rō
nib⁹ plurib⁹ fīm doc. Primo vt arci⁹ deū ame
mus. Nā oēſile diligite naturaliter ſibi ſilē Eccl.
vij. vt p̄z d̄ amore naturali in parrē et ſiliūval;
deſilem. Lū ḡ hō in terr⁹ nibil ſibi ſilē inueniat;
in deo aut̄ habz ſuā ſilicudinē i aia q̄ ead ima
ginē dei q̄ ſeria in corpe. q̄ de⁹ icarnat⁹ ēt fact⁹ ē
hō. nō aut fact⁹ ē angel⁹ Heb. iiij. Nusq̄ angelos
appb̄dit ſi ſemē abrac. ḡ hō digne totū amorez
debet in deū reſerve. Scđo vt bonitatē dei bñti
cia cogitam⁹ et grāſ ei agam⁹. Nā vt Aug⁹. dīc.
Bia eo dī ad imaginē di q̄ capar ē dei. ſ. p cogni
tionē et amore. Idē q̄ in. ij. di. j. dīc. Fecit de⁹ hois
ve ſum⁹ bonuz intelligere. inelliçēdo amare.
amādo frueret et ſine fine poſſidiceret. Et h̄ ſec de⁹
nō p̄cē idigentia ſui ſi p̄cē noſtrā vtilitatē et etiā
bñticudinē noſtrā mere grati⁹. Un⁹ et Bern. in ſer.
de meditacōe dīc. O q̄ra glia aia et hūanarū q̄
dñs vniuersoꝝ q̄ nullā h̄ indigentia cplū ſibi vo
luit fieri in illis. Subdit. Heu q̄ tā paꝝ nobili
tate aie attēdim⁹ q̄ pſence viuit corp⁹ et h̄ bonuz
oēqd̄ habet. quā de⁹ tāt̄ extimauit p̄cē vtrnige
nit ſuū ad mortē daret quā diabol⁹ tāt̄ penſa
uit vt p̄ ea totū mūdū offerret. hec ille. O ḡ hō di
gn⁹ es reuera morte ſi deū nō vīs amare. Ter
tio vt culpe coinqnacionē in aia tā digna magis
caueam⁹ ne tā p̄ciosaz rē p̄dam⁹. Sic em̄ faciez
regis ſi q̄ ſtercore ſedaret graui⁹ puniri habez
q̄ ſi ſaceret i facie comit⁹. Jeſi q̄ ſi imaginē be
ate vñnia in lut⁹ p̄ciceret graui⁹ peccaret. quā
to magi⁹ imaginē dei in aia p̄cō ſedas graui⁹ pu
nici in inferno. Jo Aug. de ſpū et aia dīc. O aia
nobilia creature ſup oia corpora p̄ciosior q̄ te deq̄
eis ſez p̄ vicia. ſi terrena amas: puta aux et diui
tias his melior es. ſi ſolē miraris pulchrior es.
ſi celū exēplaris altior es. ſolo creatore tuo infe
rior es. Hec ibi. O ḡ hō cur aiam intantū parui

pēdīs q̄ cīn⁹ mundas ſotulares et caligas tuas
lutoſas q̄ aiam tuā. Aug. in ſermōe. Rogo te p̄
pone aiam tuā calige tue vel ſotulari tē. Quar
to vt deo affilati p̄petua laude ſp̄ deo deſervias
muſ. Un⁹ mḡ in. ij. di. i. dīc. Si q̄raſ. Quare
creat⁹ ēhō. Breui fm̄tē ſt̄nderi p̄t. q̄ p̄pter boſ
nitatē dei ad laudādū deū tvt ſeruiret ei ac frue
ref eo cui ſeruire regnare eſt. Hec ibi. Ultimo
vt ad repletionē ruine angelice idonei fieremus
iō de⁹ voluit nos ſilē facere angelus in q̄b⁹ tīa
eſt imago et assimilatio ad deū. Et hāc rōnē poſ
nit mḡ in. ij. di. i. ca. viij. O ḡchariſſimi q̄ maxi
me debem⁹ deū diligere. p̄tali dignitate honoris

T Duo ad ſcdm ex dictis querit de occaſionē
one creādi ſez. vt p̄ de⁹ bñdici⁹ creāſſet aiaſ eque
ad imaginē et ſilicudinē ſuā eriā ſi angel⁹ nō ceciſ
diſſet nec celeſtis patria habuſſet ruina. Ad hāc
queſtione ſt̄ndet mḡ in. ij. di. i. ca. an̄penul. di. ſic
De hoie q̄z in ſcriptura interdū rep̄t q̄ fact⁹ ſit. p̄
pter repationē angelice ruine. qđ nō ita eſt intel
ligēdū q̄lī nō fuſſet hō fact⁹ ſi nō peccasset ange
lus. S; q̄ inter alias causas p̄cipuas hec etiā
nōnulla cauſa extitit. Hec ibi. Ex q̄b⁹ dictis haſ
beſ q̄ de⁹ et ſua bonitate et charitate tātū dilerit
aiam hūanā q̄ creāſſet eā etiā ſi angelica ruina
in celo nō fuſſet et eā brificasset. O di amor erga
hoies mere et ſuīme grati⁹. o iefu bonetib⁹ glia.

Duo ad tertiu de oſteſiōe exēplari nota. q̄ p̄ci
pue tres modi exēploy possūt hic poni. Prī
mus mod⁹ in q̄ ondī ſi de⁹ multis et mirabilis
bus honorib⁹ dignificauit aiam p̄ oib⁹ creatur⁹
Primo q̄ ſecit eā de⁹ ad imaginē et ſilicudinem
ſuā; vt patuit. Scđo q̄ p̄ciosor ſecit eā ſup oēz
creaturā corpeaz. Tertio q̄ ſeſ angelos in mi
nisteriū ei dedit Heb. i. ca. Quarto q̄ ip̄ ſ de⁹
p̄ ea redimēda incarnari flere pati et mori voluit.
Quinto q̄ corpe p̄cioso ſp̄ cibaf et ſanguine potat
Serto q̄ a ſolo deo ihabitaſ ſe etiā cplū. i. Lor.
ij. Septimo q̄ ad eternā bñticudinē in ſe etiā cor
pore ordinata ē. Nā poſt resurrectionē in corpe
glorificato p̄petuo viuet. Octauo q̄ hō p̄ aie p̄
diſtōe p̄petuo punieſ in inferno corpe et aia. Ul
timō q̄ ſup oēs angelos ē hūana natura exaltra
ta in vtrōq̄ ſeru. ſ. in ſpo et mīce ei⁹. O q̄ ſufficiſ
at p̄ talib⁹ mirabilib⁹ honorib⁹ gratias agere.

U Scđus mod⁹ exēpli ē q̄ ondī hoim. ſ. p̄za
uoꝝ ſatuſas. q̄ vilipēdūt aiaſ p̄ oib⁹ alijs. Nāz
fīm Volk ſup li. ſap. iiij. videm⁹ expimētaſ
liter q̄ alijs malī aiam quā nō deberet dare pro
toto mūdo vēdūt p̄ denario vel obolo giurādo
Jeſi alijs p̄ ſtercore ſetide luxurie vēdūt aiam de
mōib⁹ ad ignē p̄petuū cū p̄ hmōi delectacōe nol
let p̄dere etiā digituz mīmū. Jeſi alijs p̄dūt p̄vno
fumo vel vēto modico ſupbie et pōpe. Deniq̄qđ
ē mirabilis alijs vēdūt et p̄dūt p̄ nibilo et mere ḡt
vt blaſfemī maledici ſi nibil in talib⁹ delectabū
le recipiūt. S; et alijs in ſup vēdūt diabolo aiam
p̄ penaꝝ exoluit et q̄ affligūt ira inuidia. O q̄

Dominica. XXII. post Pentecosten

ta demetia. **X.** Tertius modus exemplificandi quod docemur de seruire in singulis membris humanis. Nam per capite oia membra se exponunt naturaliter; sic per Christum quod est caput nostrum mori debemus. Item duo oculi docent habere oculos mentis sanos, scilicet fidem et intentionem. Tures due apte ostendunt ut audiamus vocem dei, promissiones celorum et communione inferni. Illud per bonis; istud per malis. Item nares odorant virtutem, plicata et ferentem virtutem cauere. Item os respectu corporis nostrum minus habemus quam alia animalia; putat leones et lupi et homines ad docendum sobrietatem ut dicit prophetas. Item duo ordines dentium docent de laudem et peritiam confessionem. Hic autem prophetas in populo, qui habentes rares dentes et distantes non sunt ita loquuntur cerebris perib; sic habentes dentes placentes et fortes; sic qui rari sunt peritiam et rari laudant deum minus habentes de vita gratiae. Item lingua inclusa seruis dentibus si significat custodiem. Et decimodigit in manibus et per dabo docent decalogum seruandum. Totum corpus erectum ita ut sola placa tagam terram ostendit terrena despicer et celestia amare. Rogemus ergo propter te.

Vnde eadem Sermo secundus de lingue custodia et periculo laxitudi et utili refrenatione.

Heintes phari

I. Sei filius inierit ut caperet Iesus in finione Matth. xxiiij. et euangelio hodierno. **Y** Dns Iesus volens nos instruere quod homo graviter potest peccare in lingua si non custodierit eas. Propterea Iacobus scribit. Si quis putat se religiosum esse non refrenans linguam suam vana est religio. Et Ps. xxvij. Dixi custodiae vias meas ut non delinquam in lingua mea tecum. Et quilibet haec auctoritatibus potest ponere per alio themate in hoc sermone. Unum hanc custodi lingue Origene comedens dicit. Laetitiam vel custodia lingue est perfecte charitas acquisitionis. vere pacem seruatio. amicorum multiplicatio. oīm virtutis summatio. et eternae beatitudinis conservatio tecum. Ideoque Christus dominus cum teceperat a phariseis ut caperet in finione ut nos suo exemplu puocaret ad cauedum ne in sermone reprehensibile aliquod contaretur; voluit tamen sua sic moderare et linguae custodie venire possent eum reprehendere; ut per te hoc euangelio. Itaque de custodia lingue tria mysteria declarabimus per hoc sermonem.

Primum de sollicitate custoditionis.

Tertium de fructuose refrenatione.

A Circa primum de sollicitate custodia notandum quod inter oia membra humana lingua debet sollicitate et summae custodiri pluribus rationibus.

Primo propter doni dignitatem.

Sed etiam propter officiis sanctitatem.

Tertio propter fedati horribilitatem.

Quarto propter labores penitentie.

Quinto propter exempli claritatem.

Sexto propter nomenclati multiplicitatem.

Septimum propter obseruandam utilitatem.

Propter doni dignitatem quod lingua locula non est data nisi homo quod est animal dignissimum; ut per prophetam. I. 8 animalibus et ipsa est organum rationis. id est spiritus rationaliter homo ut lingua ne offendat deum vel proximum in communiione in qua a deo est per oib; animalibus et dignissimum donum honorificatur. quod est maximus in dignitudinis. Jo. Eccl. ix. Non licet omnis et temerarius in vobis suo odibilis erit. scilicet deo et hominibus. Unde quod probus iterum gaudet quod quod posset deo et hominibus est gratia et placet dominus. Si gesserit quod optima et loqui pauca.

Secundo propter officiis sanctitatem. Nam quod deo dedit homo lingua; utique ad officia per oia scripturam. **P**ropter virtutem et laudem et honorum et dignitatem quod habent res rares dentes et distantes non sunt ita loquuntur cerebris perib; sic habentes dentes placentes et fortes; sic qui rari sunt perficiunt peritiam et rari laudant deum minus habentes de vita gratiae. Item lingua inclusa seruis dentibus significat custodiem. Et decimodigit in manibus et per dabo docent decalogum seruandum. totum corpus erectum ita ut sola placa tagam terram ostendit terrena despicer et celestia amare. Rogemus ergo propter te.

Veratio et fata et petra et propria et confessio et reuelatio. **S**eptimus propter utilitatem vel preceptum alijs christianorum. politico per hoc etiam regit vita et sapientia. **O**s quod meritum occidit anima. Unde lingua per oia ad officia scripta est a deo dedita et insuper ad laudandum perpetuo deum in celo post resurrectionem vestrum ubi nihil contingat utrare potest. **A**postolus xxvij. Jo. quod est polluit merecetur puniri. sic quod poluit recte deo dedicata. scilicet calix vel ecclesia et homini iusta legem perinde morte tamquam sacrificium. cap. de epis et clericis. **S**i quis. **T**ertio lingua est custodienda propter fedati horribilitatem. quod nihil adeo horret homo et ei natura quam fedare linguam. Horret enim homo per alijs membris ut fedat id est: perfecta stetit ponatur oves super linguam per quod si ponere etiam super caput quanto magis de horre fedat petri lingue. Nam Christus dicit. Mat. xv. Non quod sit iratus in os contingat hoc sed quod procedit ex ore. scilicet per loquaciam. **B** Si iterum te quod est homo sane metu horret naturaliter fedat ponit in sua lingua. Rude quod non solus ex natura sed per prophetam honorem lingue. sed quoniam in cetera membra de ea phonoraut miraclosus. **P**roto quod est per linguam perpetuo laudari voluit ut paruit sibi. **S**ecundo quod in speli lingue spissitudine discipulorum appere revolutus. **P**roterius oīm id est in quidam et diabolo per mala tuba defuisse. **T**ertio quod roti mūdo per linguam scilicet predicatorum innotescere Christus voluit et oīa miracula ad confirmationem tuba eorum fecerunt. **Q**uarto quod lingua professio est homo saluat quod lingua deceperat et cecidit. scilicet quoniam loquuntur serpentibus et ceteris bestiis. **S**ecundus Bona. sup. ij. di. xxij. i. quod circa lumen per eum habuit liberum arbitrium et libile potuisse cadere circumscripta oīa ceperat et de diaboli: cuius enim lucifer qui fuit excellentior boiis sine alieno ipsius et

cidit. Sed ut magis ibidem in lata dictum. Ab alio scilicet a diabolico extitit ut fieret hoc deterior. quod diabolus non quod escere potuit agitatio? iudicia nec distulit et expectaret si hoc a scilicet a caderet sed lingua persuasit. Quintum mirabile quod lingua scilicet angelica cum regi maria locum et regine ipsam rendente atque colloquente et tradidit. Ecce ancilla domini fiat mihi secundum verbum tuum. deus carnari voluit et sic hostem redemit. O gloriosus custos linguae tam honorabilis. o spinae cogita quod per misericordiam in lingua mundum prodidierunt. Et secundum patera mirabile est quod in lingua sacrificant hoies tantum mundi quoniam saluandi sunt. scilicet in sacramentis vbi accedit vobis ad elemosinam. et sic sit sacramentum: ut dicit Augustinus. Detrahe. Septimum per linguam Christi beatitudinem boni in iudicio et maledicentem reprobi. Merito ergo custodienda lingua nostra. quoniam ut Christus dicit. Sic vniuersaliter homines per linguam cognoscuntur quod est genere iste vel de qua natione. scilicet per linguam bone locutoris cognoscunt electi in celum et per pauam reprobi quod sunt de numero daturorum. L. Quarto lingua est custodienda propter laborem patitur. Est enim lingua super alia membra mentis propria ad laborem in mala ut docet scriptura et natura atque proba similitudo. Primo enim scriptura docet Eccl. viii. 4. Beatus vir qui non est lapsus in verbo ex ore suo. Item Jacob. 10. Ois natura bestiarum et volucrum et serpientium ceterorum domum et domitam sunt a natura humana. lingua autem nullus homo in domare potest. In lingua enim est vniuersitas iniquitatis. Sicut. quod per ea facere ciuitatem facinorum et comitem ut per eam consideraret. Secundo natura docet quod videtur clavis lingua non una sed pluribus servari. scilicet labiis et dentibus multis et quod sita est in lubrico. sed est huiusmodi ne rara. pruissime labore. O quod faceret lingua si libera esset a tali clausura. Tertio proba similitudo docet. Legimus enim quod quodam probus nomine Sandri videtur quod quidam vir prudens videtur in lite remanserit et post eam aliquantulum temporis tenuit ei prudenter. id est. Vade ad macellum et eme frustum carnis tale quod est melius scilicet et peius. At ille transiit et emis lingua. Et vicepotest probus dixit ad Sandri proximam. nil melius lingua bona. et nil peius lingua mala. Et est custodienda. Quarto lingua est custodienda propter exemplaritatem. quod docet ipsa natura humana a deo instaurata. ut enim ea custodiatur debeantur omnibus ex lingue proprietate. D. Priora de situatibus. quod ipsa lingua situata est sub vel in facie vbi sit oculus sensus. Est enim lingua sub cerebro situata; sub oculis; sub auribus sub naribus et sub labiis vel ore gustanum. quod est hoc nisi ut dicamus quod lingua non debet procedere sed sub sequitur sensus capitis vel frontis et cordis. sed est per se hoc cogitari cerebro et videat oculum aut audiat et sensibus cogitat; si est vero quod lingua debet preferre. Igitur scribit Eccl. xxvij. Si iterrogatur fuerit his haec caput non solum cuum. Ecce bona doctrina. Secunda patera de idoneis. Unus Damaskus. li. ii. c. xvij. di. In quibusdam australibus diuisis linguis. ut in serpentibus deponit. In hoc vero vnicam et duas aures oculos manus pedes dederit ut ostendere quod de uno solo et de genibus ad hunc securum deo loquitur debeat et plura

audire videre et facere est loquitur. Unde Tenet. li. de mos-
tri. di. Buribus frequentem utere est lingua. sed heu aliquis
peccati hoies sunt bilingues. quod scilicet dicitur vnum in p-
sentia; et trium in absentia. primi. aliqui assumunt ter-
tiam linguam. scilicet seminat discordiam. Est enim tercia li-
ngua seu media inter linguas illorum quod discordat:
ut dicit Ly. Et de calibro Eccl. xxvij. Billiguis ma-
ledictus. lingua tercia autem multos commouit. Necibi

Tertia patera de ligature et libertatibus. Nam videtur quod lingua inferius habet ligaturam et radicationem ad cor per guttulas arterias. sed in superiori parte habet libertatem. Quare bec natus ad docendum quod ipsa ad loquendum est inferioribus sit ligata ut pauca loquitur. et non nisi ea quod habeat in corde. sed ad loquendum est signis. sed est de diversis laudibus et celestibus sit libera. Quarta de molliis et duris. quod est carnea sine osse duritia ad significandum quod non nisi benigne et tractabilis debet loqui. Nam Prover. xxv. Rarus mollis fragilis iram.

Quinta de ampliori longitudine quam scilicet sit latitudinis et rotunditas vel grossitudinis. Quare habet nisi ad docendum quod debet esse levius et longius stabiles in sermonem et promissione. O gloriosus obfuscus ut his modis procedat custodia lingua ad salutem. Sexto custodienda est lingua propter nocum et multipliciter. Septimo quod patitur obfuscari utilitate. sed est isti agens in sequentiis.

E. Circa secundum principale de piculo laxatibus lingue notandum. quod lingua laxare ad multiloquacem per una vba est piculus testa. Aug. vii. q. ii. ca. Nequomo pectorum inquit aut prudenter putet quod minus sit piculus in vbris lingua menteudo est manibus sanguinem fundendo. Hec illo Jammo lepius periculosis nocere potest lingua est gladii ut ondulat pluribus rationibus. Primo quod nocet aiam occidente multipliciter pectorum scilicet adulando; blasphemando; criminando; vel vituperando; detrahendo; discordias seminando; menteudo; piurando. ad pecta alios inducendo et multis aliis modis quod non possumus enumerare; sed gladius in unum corpus occidit et vnicam morte perimit. Et Denique dato quod a talibus maioribus pectis hoc lingua cauererit; adhuc nibilominus ut Holkot super sapientiam. Quicquid est prius ad loquendum illius us scilicet cito leditur. Nam Prover. x. In multiloquo non decerit pectus. Et sic lagena in orificio non clausa vmes et arance subintratur; sic in os hois si non tenet clausura virtus intratur. Item cista quod seruatur non habet pecuniam vel thesauorum non bene preservatur. quod rapitur inde; sic gratia et virtus conservare non potest non refrenans os et lingua. Secundo quod nocet honestos et malos ledendo et plurimos filii. Unde i. Cor. xv. Loruput bonos mores colloqua puerum. Tertio quod nocet lingua citius et vnicum scilicet multos vulnerando. Berne. super Ps. Unus est lepe quod loquitur et vnuum timore est verbum et tamen repete uno ictu perimit magnam multitudinem scilicet infamando vnam totam civitatem aut vnam totam religionem et sic de aliis. Quarato quod nocet distantibus erit per mille militaria et vires et moribus detrahendo. et sic in fama perimenido. quod nullus gladius nulla fera potest facere. Pro

Dominica. XXII. post Pentecosten

pterea Eccl. xxvii. Mors lingue mors nequissima, et utilis potius infernus est illa, quia infernus non ledit nisi in peccato mortuos tamen in infernum positos: sed lingua oes. **S**quito quod nocte Christi etiam in celo eos blasphemando auctoribus eos perjurando fecerunt. Unde Hier. ix. Sagitta vulnerans lingua eorum, quia sic sagitta vulnerata a luce vestra in tam luce quam erat per crucis dominum Iesum et beatam marie ac sanctorum omnium precutum est per dicendo vel docendo heres vel blasphemando vel perjurando ad nos eorum. Jo. Eccl. xxvij. Multo cedidetur in ore gladiis: non sicut iteribatur per linguas suas, quod ut Ly. dicitur. Illi cediderunt morte corporali, asti intereunt morte culpe, et assuerendo ac perseverando iteribunt isti morte eterna. Pro exequo accipimus quod Guerois super librum de sensu et sensu loco dicit et per fore quoddam puer nutritus fuit in quedam loco ubi nullus loquens esset, et sic nullus ideo causa sciuit, sed mugiebat rade et faciebat voces illes circuiter seratu requia septem audierat fieri in ostio illius camere dum apiebat et claudiebat. Sic propositum est lingua quodam scuscitur bona vel mala illa loquitur, et sic scuerudie per una ait, quodam patitur. Proinde orandum est, sic legitur in vitasp. quod abbas Silois dicitur. Ecce, annos habeo quinque aliquid oro nisi sed dico quidem. Domine Iesu, prege me a ligna mea et vobis misericordia per singulos dies corrugo ipsa. **S**ed circa tertium dominum (ut etiam latitudine eadem) fructu refrenatōis ligue amore breuitate sufficiat exempla tamen ponere quod omnes silentium multa bona perfert huius, sicut amicitia et pacē, gratiam et virtutes ac merita et pietatis. Exemplum unum ponamus p̄blicū Narrat Fulgentius quod antiquus poete et p̄blicus dicitur. Apollo significaret virtutem et sic lingue custodia et depingebat cum in hunc modum. Pro quoque iuuenies signum, sicut virtus domini manet in eternum, ut dicitur Propterea. Secundo ut etiam armari huius deauratis crinibus gemitis coronantur: sed per sigillum quod virtus odiorum partit ut dicitur Augustinus. Sed etiam oppugnatores armari dicitur sic coronam a domino merentur. Tertio depingebantur etiam lauro locatus, id est si lauri appositum capite hois nocte facta sonaria non falsa sed vera sonaria, sic virtus facta hois cogitare debet, sicut bōdis virtus et celestium et non curat de falsis id est terrenis. Et hec alia huius depingebantur esse etiam a coruus turat. Huius signum quod virtutem in hoc loco communis turat illi qui se eam minorem fuit: huius principes quod se gerunt ad modum corui. Nam coruus quidam permittit dicitur. Cras et cras, sicut dealababorunt nūquam erit, sic illi fuisse multa p̄mititur quod non ipse. **N**on ad idem est enim plures scientes prius omnis pluribus portauere lapidem ore ob silentiū tenetum, et quedam curiositas regis iraue religione quod se finxit esse mutum ut sic despectus satiſfaceret, per petras ligue quod in curia commiserat, sic postquam multa annis in religione silentiū tenuit et magnā grazia a domino permeruit ut sibi diuinum secreta revelaretur, quedam vice exiuit cum abbate ad quendam quod scientis putabat in extremis laborat et vidit ait ait illi a demōibus extrahit ad infernum, exclamauit ergo inde abscedens cum codice abbate quedam latro per faciem pessimae sequens quem primum eruit scientem, quod etiam famo-

sus latro. Ecce narrat Neffret in sermone sequens illos quod postquam q̄ndam precipitare cecidit et mortuus est, anima eius videt id est in celo ab angelis deferri et maximo gaudio exultavit frater, rāde regis ab abbate quod sic fecisset, ille enarravit quod videtur illius fore dānam asti saluatorem, et quod hanc graziam ligatum stolidus permeruit ut sibi talia secreta diuina pateferet. Domine bone dominum misericordiam iudicium, o bono p̄fesa existens realitate refrenatōis lingue. Rogemus ergo dominum Iesum ut tecum.

Dñica eadē Sermonem terius secundum de meritorum et literarum et impedimentis ac augmentis.

Stendite mihi

Onus numismata celsus Mat. xxvij. et in euangelio. Verba hec sunt salvatoris nostri Iesu. Ecce glorificatus est, et quod numismata celsus erat numerus vli de numeris per celsus plorandum quod valebat decem denarios visuales et habebat in se imaginem cesarii et susceptores et id significat moraliter aliam humanam quod de valore obfusco decem precepta decalogi, et se habet imaginem dei et suscepentes eum: sed etiam in eis iudicatae etiam humanitatem. Unde Libri super Euangelium dicitur. Imago dei non est in auro depicta sed in bovibus figurata. Nam numisma cesar, autem numisma dei in solidis cesarii, in bovibus vero deo consagrata. Nec ille. Tolle ergo mystice dominum Iesum sic dicere. Unde mihi numisma census ad significandum quod in hora mortis quibus ait de sibi ostendit et in iudicio inquit an imaginem dei et suscepentes nos Christi habent in se bene custoditam et merita bona nostra operum debite ponderosa, quod si fuerit bona repente in celeste thesaurum transmutatus, si autem falsa moneta fuerit tradita igni perpetuo extremitate, et sic Christus feras in ait ad angelos. Reddite quod sunt cesarii et diaboli, id est aias quod sunt diaboli diabolo. Cesari enim est Leibotholus, et cedendo deo quod fortis cedit hoies in bello, sic diabolus fortis et crudeliter cedit occidente aias. Et quod sunt deo, et bona aias do reddite, prout in euangelio. Unde iuxta hec erat una quod aia ostendit Christus merita vel demerita operum. Mat. xvij. Filius hominis reddet unicum suum opus sua. Et Eccl. vij. Dis misericordia faciet locum, et meriti operum suorum. Et dicitur misericordia faciet locum, et meriti operum suorum. Et meritis tria mysteria declarantur in sermone.

Primum de distinctione.

Secundum de impeditōis.

Tertium de augmentatione.

Il Circa primū dicitur de merito diffinitōe. Ut dicitur charissimi quod multa perfert ad salutem fratrum, accipere documenta de merito, quod Berni. li de lib. ar. ca. xl. dicitur quod merita nostra sunt quedam specie semiaria, charis fratrum, et cetera, occulte per destinatōis iudicia, future felicitas, plagia, regni celestis via. Nec Berni. Dicitur autem merita quedam specie semiaria, quod licet bono que se meritat vel semiaria tales fructus meritis et congregat, sic est de ope meritorio. Unde apostolus Gal. vi. Notice

errare deo nō irrideat. que enim semiauerit hō hec et metet. qm̄ q̄ semiati carnis sua. Ly. s. seqndo ipes-
tus carnis. metet corruptoꝝ. s. culpe et gehēne. q̄
autem semiati i spū. s. seqndo istinctū spūlcti. de spū
id est de virtute spūlcti mouet ad bonū op̄ metet
vitā eīnā. Ite dī: charitas i ceterū. q̄ dicere Aug.
Charitas p̄ bonoꝝ merita operꝝ mereat ad au-
geri et p̄fici. deniq̄ merita sūr indicia p̄destinatio-
nis et p̄fagia felicitatis ac via celestis. q̄ certū ē ex
fide catholica q̄ bona egerūt ibūt in vitā eīnā
q̄ aut mala in ignē eīnā. vt dī: Atha. i symbolo.
Advertam q̄ qd̄ sic meriti diffinitive seu q̄liē
diffinitioꝝ. Et rūndē fīm Rayne. in sū. ac cōter do-
eo. sup. q̄. di. xvij. q̄ diffinitioꝝ. Meritū est op̄
bonū vel labor cui ex debito iusticie debet p̄miū
Et q̄ diffinitioꝝ accipūt plura documenta salu-
bria. Primiū ē q̄ alid ē meriti et aliud p̄miū.
quia meriti et ipsa efficacia opis boni cui debe-
tur merces. premiū autem est ipsa merces que p̄
operis retributioꝝ dat. Exemplū de militia que
meret a rege retributoꝝ. Scđm documētuꝝ est
q̄ q̄liq̄ vult apd̄ dēū mereri vitā eīnā dī: dī ma-
lis opibꝝ p̄cī penitentia et auertit et in bonis opibꝝ
exerceri q̄ntū p̄t vel voluntate bñ opandi p̄fectaz
bie. Errat q̄ q̄ putat sine bonis opibꝝ vel in p̄cīs
saluari. R. Nā. p̄ regla generali dictat Aug.
li. xxvij. q̄stionū. q̄ deo si nullā penā sinit cuiq̄
imerto infligi ita nec vllū p̄miū sine merito da-
ri. Hec ille. Exemplū p̄mo in theologis habem⁹
et scriptur⁹ t doctoꝝ dī. q̄ h̄ nimir⁹ factū ē etiā i
angelis q̄ nō sūt būtificati nisi mererēt p̄ querlio
nē ad dēū et resūtēt i cōceptioꝝ supbꝝ p̄miū ange-
li. Itē nec quuli q̄ nil mali egerūt saluari p̄t m̄
sip̄ merita xp̄i eīs i baptismō applicata. quanto
maḡ alij sine meritis p̄p̄tis nō p̄mia būt. Ideo. j.
Lor. iij. Unusq̄ p̄p̄tia mer. ac. fīm la. Si dī
cas. q̄re deo nō vult p̄tētari i solo hoīs bono desi-
derio vt daret p̄mia celestia p̄cōrī q̄ desiderat il-
la licet p̄cōrī et sine ope bono. Rūndē q̄ i. q̄a
bō obligat dī q̄ fecit eū ad būtitudinē et būtificabite
hoīs nō solū i aīa s̄ etiā i corpore. nec solū ad rép̄
vite p̄t m̄ s̄ p̄petuo i celo. q̄ vt mereat p̄petua bū-
titudinē celeste dī defuire nō solū i aīa desiderado
būtitudinē s̄ i corpore tota vita bñ opando. Ter-
tiū documētuꝝ q̄ hō q̄ nō p̄t op̄ bonū aliquid face-
re; s̄ tñ vult et laborat q̄ntū p̄t et cēdit facere me-
rebat apd̄ dēū regnū celeste. iō dī i diffinitioꝝ. Me-
ritū et op̄ bonū q̄ ad p̄mū et scđm documētuꝝ p̄di-
ctū. ad dī. p̄p̄tū vel labor: h̄ conat liberi ar-
bitrii p̄ posse. 2. Proinde Alex. dī al. iij. p̄. q̄. xiiij
ar. xiiij. dī. q̄ ille q̄ vult bonū et n̄ fac eo q̄p̄nō p̄t et
ille q̄vult bonū et facit p̄t meret eq̄le p̄mū eīn-
tiale. s̄. vīlōis diuīe. s̄. tñ vter. q̄ i eq̄li charitate ex-
istit. s̄. tñ mai⁹ hēbit accidentale p̄mū dī bono ope
p̄petrato iste. s̄. q̄ fac q̄ ille q̄ p̄ficere n̄ potuit. hec
ille. et sic p̄t. Un deo ē tāte bonitas et pietas q̄nil
p̄p̄t ab hoīe nec reçrit nisi q̄ntū p̄t bō. Ido
Lbyp̄. dī. Si p̄tereret de elemosynā poss̄ se pau-

per excusare. si oīones vocales mut⁹. si p̄grinā
tioꝝ claud⁹. s̄. b̄ q̄d̄ hō b̄; b̄ soluz̄ q̄rit. s̄. cor ve
salutē tribuat. qd̄ si nō dederim⁹ salui nō erim⁹.

Quartū documētuꝝ q̄si hō nō p̄t mereritā
eīnā etiā p̄ bōa ope facta i p̄cōrī aliq̄ mortali et ex-
tra statū gr̄e. iō dī i diffinitioꝝ Lui ex debito iusti-
cie debet p̄mū. Nā fīm debitu iusticie p̄mū būt
tudis eīnē nō debet nisi opibꝝ bonis facti i gr̄a.
Sine gr̄a ei: b̄ ē p̄cōrī mortali facta ope sine ca-
ritate dī sūt facta. iō vt docz Bpls. i. Lor. xiiij. nō
sūt meritoria būtitudis nec sūt digna p̄specui di-
uio. s̄. si imago etiā seti s̄ ē luto vel stercore fedata
nō dignē ponit i eccl̄ia sup̄ altare nisi a luto m̄
def̄pus. 3. Gr̄a būt q̄rit. q̄liē dei iusticia
dictat vt p̄ bona ope bō mereat būtitudinē eīnā.
Rō būt q̄stioꝝ ē. q̄ vt Bpls. iij. Lor. iij. Nō su-
mus sufficiētes cogitare aliqd̄ er nob̄ tāq̄ ex no-
bis. s̄. oīs sufficiētia n̄ra ex dō ē. q̄ ex dō et n̄ ex no-
bis opamur bonū. et p̄ ḡs nō ē merituꝝ n̄m: s̄
dī opatio vt saluemur. Qual' iusticia ēt̄t hec ve
debeat nob̄ būtudo q̄ vīq̄ tal et rāta ē q̄ vt scri-
bit Ro. viij. Nō s̄. 2digne passioꝝ būt q̄pis ad
futurā illā gl̄ia. Itē p̄firmat exēplo. q̄z iſtrumē-
tū nibil mereat apud eū q̄ vītali iſtrumento Elsa.
i. Nūq̄d̄ gl̄iabit secur̄ s̄. eū q̄ lecati ea aut serrā.
S̄. i opando bonū bō ē solumō iſtrumentū q̄d̄
deo ip̄e mouet et opak̄ eo. q̄mīz quō mereat. Ad
hec rūndē fīm Tho. i. iij. q̄. xiiij. ar. i. et alios. q̄ nō
obstātibꝝ pdic̄t rōnibꝝ nibilomin⁹. p̄ bōis opibꝝ¹
i gr̄a facti mereremur ex iusticie debito p̄mūz vīce
eīnē. Et hōndīt pluribꝝ rōnibꝝ. P̄tia rō ex dī
via p̄missioꝝ i cōp̄tū agat in nob̄ bōa ope p̄n-
cipaliē: tñ nō sine nob̄ agit. q̄ eū libero arbitrio
n̄rō 2stītētē agit. Et q̄z p̄missio ex sua bōtate se p̄/
miatur. ac si ex nob̄ illa fecissem⁹. vt dī Grego. et
sic soluīt obiecto p̄ma ex autoritatē. iij. Lor. iij. S̄

4. S̄. q̄liē iusticia p̄currat in b̄ q̄ n̄ris opibꝝ
bus modic̄ faciat s̄. p̄missio deo tāz marie būtū
dinis p̄mia datuꝝ. Nota fīm Aureo. i cōp̄. q̄ p̄
ut p̄bs. v. li. ethic̄. dī. duplex ē iusticia. s̄. Una est
comutativa s̄. ē iusticia fori q̄ dāt vñ p̄nā p̄
denario. vel vlna p̄nā. p̄ decē denarijs. aut eq̄le
p̄ eq̄li. hec nō ē in dō q̄z s̄. q̄mīt p̄l̄dat q̄ nos of-
ferim⁹. vel fīm eq̄litatē mereremur. S̄. alia ē iu-
sticia distributiva q̄ ē p̄ncipibꝝ q̄ distribuūt do-
na fīm p̄portionē ad merita et liberalitate et ma-
gnificētia p̄ncipibꝝ. et hec ē i dō q̄ ē rex oīm regū li-
beralissim⁹. Lōgrūn̄ em̄ ē vt hoī opant fīm suā
virtute deo bonū recopēlēt fīm excellētia sue virtutis
p̄mio sumo et p̄petuo. Scđa rō ex liberi arbitrii
cooperatō. licet em̄ bō s̄. iſtrumentū dī opak̄ bo-
nū tñ mereat q̄ mouet seip̄m p̄ liber arbitrii cō-
sentēdo deo i bonū illō. Jō. i. Lor. iij. Dei adiū-
tores sum⁹. Un hō i ope bono nō ē tñmō iſtru-
mentū motū vt secur̄ vel serrā: s̄. ē motū sil et mo-
tū iſtrumentū s̄. man⁹. q̄ mereat. Tertia rō ex
spūlcti motō et valore q̄ act⁹ meritorii p̄cedie
et gr̄a spūlcti ibabitatis hoīem et mouet ad bo-

Dominica.XXII.post Pentecosten

enī. Et aut. s. spūscetī vītī ē i finitī valorī vñ p̄cius opis attēdītī fī dignitatē grē p̄ quā hō a do adō, p̄tātī filiū. q̄r̄ dīgnō debet ei hereditas eterne b̄citudinīs. Ro. viii. Si filiū t̄ heredes .heredes q̄dē dei; coheredes aut̄ xp̄i. O ica. p̄ di bonitas. o dñi ieu charitas. o larga pietas. q̄ p̄ quis opib̄ t̄ magna tribuit. O p̄tōr age p̄niām t̄ fac bōa opa vt habeas p̄niā p̄petua.

O Līca secundū de ipedimētis meritoꝝ inq̄ rēdū ē q̄lia sūt ipedimēta p̄ q̄ ipedimētū merita nostra i bono ope vt nō valeat ad p̄niā celestia. q̄tē nū talia caueam⁹. Ad qd̄ nota p̄cipua septētī ipedimēta fm̄ doc. Primū ē animi p̄ua intētiō; b̄ ē qn̄ hō faē bona opa de genere; s̄z mala itētiō; vt si ieiunā vel orat aut elemosnā dat intētiō; vane glē vel hypocrisis s̄c faciebāt pharisei aut mulieri paup̄i tribuit ut familiaritatē p̄tra bat ad p̄ctm̄ faciēdū cū ea z hm̄oi. tales peccante nec merent p̄niā. Un̄ regla topica ē. Līc⁹ finis mal⁹ ipm̄ q̄z malū. Finis. s. intētio. Jō xp̄s ait. Si ocul⁹ tu⁹ s. intētio. ne quā fuerit; totū corp⁹ te nebroſū erit Matth. vi. Scdm̄ ipedimētū est boni cepti detestatio; b̄ ē qn̄ hō de bono inchoato vel opato dolet t̄ penitet se fecisse; pura religio nē intrasse; aut p̄fessionē fecisse vel alia bōa opa Jō Grego. dīc. q̄ diabol⁹ conātī n̄ra bona opera qn̄qz in p̄ncipio dep̄nuare p̄ malā intētōne. qn̄qz in fine vel post finē p̄ dolorē vt merita euacuet.

Tertiū ē culpe inq̄natiō; vt qn̄ hō facit bona opa in p̄ctō mortali p̄manēdo. Bug. Nullū bo/nu est deo accep̄tū nīl extēpō bono sic factum.

Quattū ē delicti subseq̄uētis mortificatio. q̄a p̄ p̄ctm̄ mortificant̄ oia bona; si tñ talis de p̄ctō peniteat reuiuiscet illa bona opa q̄ crāt facta in charitate. Quintū ē error fidei t̄ defectio. Un̄ Bug. extra dēc. c. firmissime. dīc. q̄ qn̄qz est extra vnitatē eccl̄ie t̄ fidei huic nec elemosyna qn̄tūqz copiosa nec q̄qz bona opa valēt ad salutē.

Sextū ē faciēdi coactio. Un̄ Glo. s. Lor. ir. dt. Nēo remūrationē accipit apud deū ei⁹ rei quā inuit⁹ fac̄. qz dō nō zsentit. Exemplū de illis q̄ co acti p̄ publicationē p̄sbyteri t̄ nō aliter z ffectivēl̄ v̄ba dei v̄sicat t̄ hm̄oi. Septimū t̄ ultimū est finalis ipenitēte dānatio. q̄ post mortē vel sine vite nō ēstat⁹ meriti vt p̄t̄ p̄ Damaf. t̄ oēs doc.

P Līca tertīū d̄ augmē. (Ue ḡt ve talibō. to meritoꝝ querit. q̄liter possit q̄s facerevt merita suoꝝ opeꝝ augeat̄ p̄p̄deret ap̄d deū ac iudi cētē p̄fiosiora. qd̄ qd̄ r̄ndet̄ q̄ p̄pla. Prio p̄ būlib̄ p̄nie amaritudinē. Nā ois q̄ se būiliat ex/altabit Lu. xviij. Et qnto pl̄se q̄s būiliat: tanto pl̄ exaltabit: p̄ regulā illā topica. Si c̄ simplicē ad simplicē; s̄c maḡ; ad maḡ; t̄. Exemplū de Thayst q̄ cū cēt̄ meretrīz t̄ multos occasiōe pul/ebritudis sue illa q̄auerat vt p̄les etiā se mutuo p̄ ea occideret. monēte scđo Pafuncio penituit t̄ oīb̄ abrenūciat̄ s̄ exemplū oīm ad amarā p̄niā publice se iclusis p̄ane t̄ aq̄tīmō sustentata. Anz

no tertio iclusiōis sue qdā fr̄noīe Paul⁹ orās no cte vidic̄ i celo lectū speciosis vestib⁹ ornatiū astas tib⁹ sac̄. v̄gib⁹. Lū q̄ putaret illā eē gl̄az scđi Bn̄ thonij audiuit vocē dicēt̄ sibi. Nō ē Anthonijs; s̄ Thaliss meretrīz q̄. xv. die iā q̄uelit̄ i dño. bec̄ in vicasp. O ḡ t̄a p̄nia t̄. Scđo p̄ voluntat̄ t̄ affe ctiois magnitudinē augeat̄ meritu. Un̄ Lypan⁹ de pe. dis. Nūqd̄. dīc. q̄ i suis di enā si affectus martyriū ad effectū nō p̄ducit̄ p̄a sola voluntas coronāt̄. Sicut alijs voluntas ap̄la ampliat̄ meritu. Jō Hugo d̄ sac̄is. li. ii. dīc. Totū meritu in volūtate c̄i q̄neū vis tātū merer̄. Fac̄ ḡtib⁹ magnā voluntatē s̄i vis magnū h̄e meriu. Terno p̄ charitas p̄stantiā t̄ fortitudinē. s̄i qn̄ hō fort̄ p̄le verat̄ i di fuitio ſ̄ p̄cā fort̄ reluc̄t̄. Jō Bern. sup̄ Lān. ser. xvij. di. q̄ vniuersiūs q̄ anie q̄ntis tas ex charitate p̄fāt̄; vt q̄ magnā h̄z charitez māḡ sit. q̄ p̄ua. z q̄ nullaz nulla. Quarto p̄ deuorōis dulcedine. Un̄ Hiero. de 2fe. di. v. ca. Nō mediocrit̄. dīc. q̄ melior ē qn̄qz p̄salmōis de cātario cū cordis puritate t̄ hilaritate q̄ totius psalterij modulatio cū tristitia t̄ anxietate. Qui to p̄vite p̄fector̄ articulatē; p̄uta p̄ suscep̄tōis re ligiose p̄fessiōis t̄ obfūatōis p̄ v̄gialē constatēvēl̄ vidualē t̄ hm̄oi. Mat. vij. Brta via q̄ duici celā.

Q Exemplū legiſ i li. 2for. q̄ sc̄tū f̄ Egidij⁹ or̄ dīs mīoꝝ dicebat. Ego meli⁹ volo minimā grāz h̄e i religiōe q̄z in maximō i seculo manēdo. q̄illa maria i sedō faciliē dep̄dīt̄ s̄i merces i mar̄ t̄c̄ p̄fektib⁹. ista minia i religiōe fuaſt̄ augeat̄ dīc̄t̄ b̄n̄vūt̄i t̄ pl̄i celo remūerat̄. Setto p̄t̄ pas̄sōis recordatōis t̄ ei⁹ altitudinē. q̄z ē altūlūmevir tut̄; vt cuiq̄z op̄i bono applicet̄. s̄i caribūcul⁹ aureo anulo pl̄i valet q̄z tor̄ i se anul⁹ v̄l aux̄ il̄ ludvaleret p̄ se. Pēt̄o t̄ vltio p̄ aduersitatis lōgitudinē. q̄z qnto lōgi⁹t̄o pl̄i purgaſhō p̄ aduersitates. s̄i c̄vas v̄l aux̄ plene exculūt̄ v̄ doc̄ sc̄i p̄ura. O ḡhō mīser p̄tōr nōlite pdere stude meira q̄rerevt̄ per passiōis xp̄i possis salutē acqrre q̄b̄ zedat̄ xp̄s dñs q̄ viuit̄ t̄ regē i seclā. Amen.

Dñica eadē Sermo q̄rtus lez de votoriū relijiosā emisiōe t̄ vēli redditionisq̄ necessitate.

It illis iesus Red̄

a sūt cesariis cesarii t̄ q̄ sūt dei do Math. xxiij. t̄ in euāgelio hodierno. Dñs iesus volēs nos docere oīmodā iusticiā hec v̄ba. p̄v̄lit. q̄ iusticia est vt Berñ. dīc. q̄ vniuersiūs redid̄ q̄d suū est. Et Tulli⁹ p̄ma rhetho. diffiniens iusticiā dī. Justicia ē fr̄us animi cōi v̄tilitate fuaſta suā cuiq̄z tribūes dignitatē. Un̄ r̄ps dñs req̄s̄t̄ a iudeis an liceret cēlū dari cesarii; finaliter sic r̄ndit. Reddire q̄ sūt cesarii cesarii t̄ que sūt dei do vt patet in euāgelio. Erquo inter oīa que teneſ̄t̄ mur deo reddere vota facta p̄cipua sunt. Quia scribiſ Deus. xxiij. Lū votū vōueris deo tuo nō tardabis reddere. Sequitur. Quia requiret il̄ lud dominus deus tuus. Item Ps. Vouere t̄

Sermo

reddite dño deo vfo oēs q̄ in circūitu eius affer
tis munera, et hec pñtponi p̄ thema tui? fimo
nis p̄ se p̄dicādo. Et Aug. sup̄ p̄dicto vbo ps. diē
Uouere ē volūtati? s̄ reddere vota facta ē necessi
tati. ad salutē: vt pacebit in hoc fīmōe. Proide
de voto et ei? obſuātiā p̄ h̄ fīmōe notabim⁹ tria

Prīmū de meritoria acq̄sītōe (mysteria)

Scdm de debita conditōe

Terciū de necessaria adimpleteōe

R. Lirca p̄mū de meritoria voti q̄litate v̄l ac
q̄sītōe q̄rītyz; maḡ sit meritoriu? s̄ laudabile ali
qd cū voto q̄ sine voto facere. Lirca hāc q̄stīoē
multi sūt q̄ putat fallo q̄ meli? ē bonū facere sine
voto: tali rōe, q̄r̄ hō sine voto agēs bonū mere li
bera volūtati agit. s̄ q̄ ex voto agit coact⁹ fac̄ ex
obligatōe voti. libras q̄z ē vñū maximū bonuz
putat rōe p̄tēt. iō vīd̄ q̄ meli? sit facere bonuz
sine voto libere q̄z cū voto et obligatōe ei?. S̄ in
p̄riū ē q̄r̄ bēa v̄go maria vout̄ v̄gītate et etiā spō
sus ei? ioseph: vt Aug. diē. Jō angelo annūctati
ceptoz̄ r̄pi dixit. Quō fier istd qm̄ virū nō coḡ
ico. vout̄ mēnō coḡscere virū. Jē apli itelligunt̄
statū pfectōis vout̄ qm̄ relīct̄ v̄ib⁹ secuti s̄ r̄pm̄
vdicat Tho. ii. q. lxxvij. Et sic pl̄ merueit
er voto pfectōe. Quid ḡ tenēdū sit bonum ē scire.
B̄bec rñdef̄ fīm̄ Rich. sup̄. iiij. di. xxvij. et sc̄m̄
Tho. ii. q. lxxvij. aliosq; doc̄. q̄ facere aliqd
ex voto ē maḡ meritoriu? et pl̄ laudabile q̄ sine
voto facere. et declarat pl̄ib⁹ rōib⁹. P̄tia rō
amplior; oblatōis: q̄r̄ facies aliqd ex voto apli?
offert deo cū offert cū bono opeipaz libatē obli
gādo deo q̄ libtas aie ē matice extimātōis coram
deo sup̄ oia alia bōa. Un̄ Ber. sup̄. cañ. ser. lxxij.
diē. Arbitrī libtas ē q̄ddā diuinū i aia p̄fulgēs
tāgēma i auro. S̄ Jē Rich. i expositione
Ela. diē sic. Jē oia creatōis bona nibil i homi
sublimi? nibil digni? nibil meli? libero arbitrio
nibilis salubri? ei? filio. s̄. si offerat deo i ope bo
no. Eccl̄p̄lū videm⁹ q̄ oia mortalia sume ap
petit libatē. Nā z bruta z aues z alia aialia etiā
domesticata q̄ntūc̄z bñ tractēt i clusa i domici
lio libetē aufugiat̄ cū potuerint. Precea narra
tur de qdā cive i Italia q̄ fere a. et. anis nūq̄z ex
tra portas ciuitat̄ vbi manebat etierat. Qd cuz
senar⁹ de eo didicissent iūkerūt sibi sub pena vt
nūq̄z audeat exire ciuitatē. Ad qd ipatēs fac̄ n̄
potuer suffere tale mādatū q̄uis nūq̄z voluerit
exire. q̄re bñ q̄ libatē naturalē appetit bō eti
am i bis q̄ nō vult facere i effectu. Et tā maximū
bonū est libtas aie q̄ put̄ Eſop⁹ ait. Nō bñ lib
tas p̄ toto vēdit auro. Un̄ hāc offerre deo ē maſ
timū. Jō leḡt̄ etiā q̄ qdā heremita deū orabat
et sibi truelaret qd̄ accept⁹ et sibi salubri? posset
deo offerre. p̄ pectōp̄ suoz̄ remissiōe. et affuit qdā
die diabol⁹ i specie boni angelī di. q̄ debetur of
ferre lunā nouā solē z rote q̄rtā p̄tēq; s̄ nō obtu
leris dānaberis. hec dixit vi heremita desparet.
Lūḡ diabol⁹ disparuīs̄ cepit ille nimis tristis

ri z despare de salutē q̄r̄ hec nō poss̄ ip̄tere. S̄
misicors de⁹ misit sibi bonū angelū q̄ ip̄m̄ p̄for
tauit z docuit; dīcēs p̄ nouā luna intelligi. L̄frāz
q̄ est ad modū cornute lune. p̄ solēlām̄ D. p̄ q̄r̄
tā p̄tē rote R̄lām̄ q̄ est q̄rtā ps̄ bui? dictōis ro
ta p̄tēt et q̄tuor l̄fīs. iūge ista z resuleat hec di
ctio cor qd̄ offerre deo est gr̄ssimū. et sic p̄tē. Nec
scribit H̄risch in ser. lxxij. Sc̄da rō ē boni du
plicis; q̄r̄ votū est in se bonū z est nobilior; q̄
tutis. I. latrīe q̄z sit ieiunū v̄l etiā v̄gitas aut cas
ticas. Ideo Aug. li. de v̄gitate dic. Neq; ip̄a vir
gitas q̄r̄ v̄gitas ē: sed q̄r̄ deo dicata ē honoratur
quā vout̄ z seruat p̄tinētia p̄teratis. Proide q̄
fac̄ ex voto duplex bonū facit. s̄. bonū votū z bo
nū q̄d facit p̄ta ieiunū v̄l castitatē z hmōi. q̄p̄
ualer. Tercia rō volūtarie firmatōis: q̄r̄ quāto
op̄ p̄cedit a volūtate maḡ firmata i bono tan
to est tūtōis z maḡ meritoriu? vt p̄tē p̄ pbm. q̄
ethico. S̄ic p̄ p̄riū peccare mēte firmata v̄l obſi
nata ē q̄ui p̄tē v̄pote diabolici. p̄tē dīc Aug
gu. S̄ volūtas firmior est i bono ope cū voto
q̄z sine illo. q̄. Quarta rō ē seruitūt̄ dei
specialioris. nā de⁹ bonū op̄ acceptat fīm̄ p̄dīt̄
onē hoīis opāri. Tāto magis q̄ acceptat illud
q̄nto est ab hoīe ad fītūt̄ dei speciali⁹ depūtato.
S̄ ceteris parib⁹ bō speciali⁹ depūtāt̄ z dedicāt̄
ad dei fītūt̄ cū voto q̄z sine voto. q̄seq̄ q̄ plus
valeat. Eccl̄p̄lū v̄l s̄lititudinē ad idē ponit An̄.
li. s̄lititudinū. vbi p̄pat secularez seruo q̄. s̄. dño di
ceret sic. Seruire tibi volo toto corde t̄ merib⁹ si
dele. p̄mittere nolo ne postea si peccauerō q̄uius
vindictā d̄ me sumas s̄z iudica me s̄c cū q̄ fideli
tatē tibi nō p̄misit. Alē v̄o fu⁹. s̄. religiosus p̄pas
tur ei q̄ eidē dño diceret. Dñe te diligō z tibi fītūt̄
z fidelitatem tibi p̄mitto. vt si peccauerō iudices
me vt. p̄riū seruū nō alienū q̄r̄ tibi fidelitatem pro
misit. si ambo isti peccauerint dicet dñs p̄mo illi
seruo sic. Jō tu mibi fidelitatem n̄ p̄misisti vt libe
ri? posses peccare z me. idco z ego z te agā nō vt
erga meū s̄z vt aduersus alienū q̄ui p̄niendo.
B̄li aū dñs ille dīc. sic vindictā de te accipiāt̄
d̄ meo q̄ fidelitatem mibi p̄misisti lic̄ nō seruasti.
Et An̄. ibid̄ z cludit̄ q̄ religiosus vout̄ si post
ea peccauerit z p̄tētuerit malorē miscedat̄. q̄seq̄
q̄z laic⁹ nō vout̄ v̄l seclār̄ ceteri parib⁹. Si v̄e
p̄tētē noluerit q̄ui dñm̄ dānabit̄ q̄z secularez p̄ fideli
tate. B̄li s̄cēt̄ d̄ xp̄iano q̄ vout̄ i baptismo: z d̄
pagāo n̄ vout̄te. B̄li s̄lititudinē ibidē p̄tē An̄. i
q̄ p̄pat seclār̄ faciēt̄ sine voto bonū op̄ illi qui
dño dat d̄ fructu arbor̄ sue q̄ntūvult singulā
nis. z religiosū illi q̄ dño dat totā arborē cū fru
ctu. Et certū ē q̄ iste maḡ ē dño accept⁹ q̄r̄ ille p̄
mus. O xp̄iane aḡscē q̄z bonū sit vout̄ si tūt̄ i
v. Lirca scdm̄ d̄ debita p̄dīt̄. s̄. cor (pleat.
req̄sita ad esse voti. Querit qd̄ sit votū z q̄ reḡt̄
tur ad esse voti debitu. Ad qd̄ rñdef̄ q̄z Tho.
ii. q. lxxvij. z Rich. sup̄. iiij. dist. xxvij. aliosq;
Votū diffiniāt̄ sic. Est cōceptio melioris p̄positi

Dominica. XXII. post Pentecosten

animi deliberatōe firmata q̄ q̄s ad aliquid facien
dū vel nō faciēdū se deo obligat. Ex q̄ diffinitiōe
colligunt̄ plures 2ditioes que correquirunt̄ i vo
to re debite fiat.

Prima dī animi deliberatio.

Secunda dī pmissio.

Tertia ordinatio.

Quarta superogatio.

Quinta discretio.

Sexta honestatio.

Prima cōditio ē animi deliberatio: b̄ e vt fiat ex
volūtate deliberata. Nā vt Rich. vbi s. dīc. Ulo
tū dī a volēdo. Uelle autē ē dupler. qddā delibe
ratūn̄ t plenū. aliud ē semiplenū qd̄ est ex surre
ptiōe. Sic t votū sit duplīcie. Uno mō ex delibe
ratōe. t b̄ h̄ plenā rōnē voti. q̄ vt dī. x. q. iij. ca.
P̄ns cleric⁹. Nullū bonū nisi voluntariū. Alio
mō sit votū ex qd̄a surreptōe sine plena delibera
tōe. t b̄ nō hab̄ plenā rōnē voti t iō nō obligat.

Sz di. Quid ḡ de voti q̄ fuit in angustiis vrpo
ta a mulierib⁹ tpe p̄tus. a nauigatiōe tpe tēpēta
tis. ab ifirmis in vebemēta dolori t h̄mōi. Qui
dā absolute t male r̄idēt q̄ nō obligat. Sz p̄tra
eos ē Guib. di. q̄ distinguedū ē. q̄ h̄mōi vota si
fiat ex intēcōe deliberata tenēt t obliq̄at. xv. q. iij.
Sūt q̄ opes. Et aliq̄ putat req̄ri deliberatōe i b̄
diuturnā. Sz Antho. Florē. in sū. dīc. q̄ si aliq̄s
p̄cita deliberatōe facia mortalit̄ peccare; ita p̄
etia p̄ oppositū circa deliberatōe vouere. Sivero
talia vota siat sine deliberatōe et inēt surreptōe
nō obligat nisi postmodū habita deliberatōe sus
ficiēt 2firmaret talia sua vota ratificādo. v. etia
si racerēt nō irritādo. Sic dī de ingresso ad reli
gionē an̄ a nos pubertatē q̄ p̄t a p̄re reuocari a
tpe q̄ sciuīt iſra anū t diē. t tacēdo vidēt 2firmas
se ita q̄ p̄t nō p̄t reuocare nec igressus exire. xx. q.
ij. Puella. Scđa 2ditio ē pmissio. Nā fm Ri
char. t Tho. Solū p̄positū vel cogitatio ad faci
endū aliq̄d bonū etiā si multo tpe q̄s illō facere
cogiter t velit nō facit votū. Sz q̄ p̄positū tale
pmissioe firmat. etiā si tal. pmissio fiat solo cor
de sine oris exp̄siōe: adhuc tenet facta pmissioe
t obligat. t in foro p̄scie sufficit testificatio interi
or cordis sine oris exp̄siōe t sine testib⁹: tñ in vo
to solenni talia adhibēt. X Tertia 2ditio ē
ordinatio: b̄ e vt ordinet̄ in deūz t siat deo. Un̄ si
q̄s p̄mitteret amico suo manu etiā data di. Si
tu iſrabis religionē ecce p̄mitro tibi q̄ t ego sc̄qr
te nō cēt votū nisi dicaret vel intenderet dicere q̄
voueret deo sic. Sz di. Nūqd sc̄ris p̄nt fieri vo
ta. Rūdet Rich. q̄ sc̄ris fieri p̄nt vota p̄ cōpatio
nē ad deū: ita q̄ materia in voto sit ip̄i sc̄to: pu
ta vouere q̄ vissib⁹ eccliam sc̄ti Jacobi v. De
tri. Sz qd̄ ē formale in vouēdo. s. obligatio ad i
plendū: b̄ sit ip̄i deo cui se h̄o obligat vouēdo in
bonorē sc̄ti. Quarta cōditio ē superogatio. q̄
debet fieri b̄ bono superogatōis t nō de necella
rio. q̄ ad bonū necessariū tenet h̄o etiā sine voto

speciali. siē sunt ea q̄ in baptismo p̄misim⁹ t p̄ce
pta decolog: vt patet. xvij. q. j. Sūt qd̄a. Sz spe
ciale votū debet fieri de superogatōis bono: p̄u
ta ad q̄ h̄o als nō teneret sic ut de v̄ginatate p̄re
grinatōe: ōzone. Sz di. Quid si siat tale votum
sub 2ditioe. Rūdet Raymū. in lūma. q̄ quedē
2ditio generalis sc̄ si virero. si de voluerit. si po
tuero. q̄ sp̄ intelligunt̄ etiā si nō apponant̄. que
dā autē est 2ditio specialis: puta voueo hoc face
re. s. castitatem vel religionē: si tñ obtinuero sanita
tē. t talis 2ditio si deficiat votū nō obligat. xxxij.
q. viij. Nō solū als ligat. V Quinta 2ditio ē
discretio. Nā vota indiscreta. p̄hibent̄. Ita sunt
p̄mo qñ q̄s vouer facere op̄a numis nature gra
uis t irrenabilia obsequia: vt sūr numis ieiunia
t h̄mōi. q̄bus h̄o ifatuat̄. Nā talia nō possūt cas
dere sub voto nisi in q̄tū sūt bona op̄a v̄trū. ad
qd̄ requiriēt discretio. Ro. xii. Rōnabile sit obse
quū vestrū. ḡ zt. Nec Tho. Scđo talia sūt vo
ta stulta: puta de nō pectinādo caput in die sab
bati: aut festivādo die sabbati. qd̄ est iudicāre:
aut nō comedere in disco vel de capite aialis vel
cācros t sic de alijs. de q̄b̄ ē Ecēs. v. Displet̄. do
ifidelis t stulta. pmissio. Un̄ fm Tho. talia vota
ta potiū sūt deridēda q̄s seruāda. Et fz Alb. talia
etiā siat in honorē sc̄tō: nō sūt seruāda. Sz i alia
bona cōmutāda. Sexta 2ditio ē honestatio.
q̄ votū fieri nō dī nō de maria bōa t honesta et
ad finē bonū. Jo. Iido. xxiij. q. j. In malis inq̄ p
missis rescinde fidē. in turpi voto muta decreta
qd̄ incaute vouisti nō facias. ipia ē pmissio que
scelere adimpleat. Nec ibi. Proide vota q̄ lucet p̄
mo appareat cē bona tñ sūt de dubio euēt bōi
t mali idifferēter. Sicut sūt votū Jep̄e Judē.
xj. In bono tñmō euēt sūt fuāda: t nō sūt fuā
da in malo euēt t illīcito fm Tho. Rich. t Bo
naū. Un̄ Jep̄e licet a sp̄ūstō mor⁹ fuerit facere
illud votū. q̄ p̄t qd̄ ponit̄ in Lathalogo sc̄tō tñ
q̄ filiā interfecit farue egit t impie: sed postea di
cīt penituisse. Stimuliter si q̄s vouer se nunq̄ p
lationē acceptuz t h̄būlitare bonū est. sed qñ vi
deret hoc cedere in detrimentū salutis plurimo
vel reipublice aut ecclie nō cēt seruādū. als seruā
dū cēt in bonū fm Bonauē. in. iij. xl. xxix. Oer̄
go h̄o disce q̄ māture debebas vouere t sufficiat̄

Z Lirca tertii de necessaria adimpletōe vo
ti querit̄. vtrū om̄e votū licitū sub necessitate sa
lutis obligar vouentē ad implendū. Rūdet fm
Richar. vbi sup̄ q̄ sic: nūt in q̄ttuor casib⁹. Un̄
ē p̄t impotētā adimplēdi. Scđs p̄pter aurois
tate sup̄ioris dispensandi vel in aliud cōmutādi.
Terti⁹ ē p̄pter defectū 2ditioe apposite. Quart⁹
qñ illō qd̄ tpe voti facti sūt licitū postea fit illīc
tū ex euēt mali. t de his satis p̄t ex p̄cedētib⁹ t
seqnētib⁹. Multos em̄ casus voti t dispēlatōis
p̄tāeo cā brevitat̄. Sz q̄tū expedit p̄ documē
to cōmuniū populi addēn. norādūz q̄ qui vota
licita non implēt multa pericula incurrit.

Lē princeps

Primum piculū legal' violatōis. nā violat legē diuinā q̄ p̄cepit reddi vota. Deut. xxij. Itē legēz ap̄heticā v̄ p̄tz i ps. plib loc. Itē euāgelicā z a/ apostolicā. sīc Judas q̄ cū cerer̄ aplis statū p̄fecti onis vouerat. v̄t patuit p̄ Tho. iup circa p̄ncipiū fm̄ois. Et q̄r nō fuauit male p̄ht. p̄terea v̄l olat legē canonicā q̄ dicit libez. esse vouerat sed necessariū reddere extra de voto z voti redem. c. Magne. Itē legē cimilicā. ff. de vacatōe z excusa tōe muniz. l. vi. ac. ff. de v̄bo. obliga. p̄terea sim oēm legē būanā z pbicā infidel' iudicat hō. pm̄is sa nō seruās. ff. de pact. l. vñ fidei fractoz iudi/ cat z infidel' vota nō implēs. Scđm piculuz aduersitatis multiplici z flagellatōis: q̄r tales s̄st znuo i vinclō p̄ci mortal' z dei maledictōe. p̄ p̄pēa dei iudicio affligū sepe eriā i p̄ntrivarijs tri bulatōibz v̄t videm⁹ expunētalis d illis q̄ vouēt castitati z postea zhūt m̄fimonia; q̄r nō poterūt pacifice p̄manere. Ideo. puer. xx. Ruinā est hoīs devorare sc̄ros z post vota retractare. z sic p̄tz z

Terciu piculū p̄ci multiplici. q̄r si q̄s castita tōe vouit v̄l religiōez etiā si votū sit simplex z post ea nubere velut statū mortal' peccat. z teriā q̄n iu/ rat sp̄sā accipe mortal' peccat. z si accipit sp̄ lis gatus manet ne debitū carnale erigat. z q̄ries ex igit sp̄ mortal' peccat. Sec⁹ si reddit erat⁹. z ni/ bilomin⁹ si vult saluari debz h̄re. p̄positū q̄ post morē illi⁹ vrois nūq̄s nubet s̄z castitati suabie z p̄niāz debz agere de voti fractōe. Si aut̄ votū fecit solēne q̄d fit p̄ susceptōe; ordis sacri v̄l p. p̄/ fessiōe religiōis: postea nupserit nō tens m̄fimoniū s̄z op̄ez separati. Nec patet fm̄ iura z etiāz theologos. Quarū piculū subitanee mortis Cr̄plū habem⁹ Bcf. v. de Anania z d. Saphira videbi. Ultimū piculū cīne dānatiōis. q̄r ve Niero. xvij. q. i. c. vouētibz. dīc. Vouētibz nō solū nubere s̄z etiā velle dānabile. Uerū si cal' vere peniteat saltē hora more saluabis s̄z p̄ ml̄tos ig/ nes. Prop̄fēa vos bortoz o chariflīmi atēdite v̄t gr̄z z tādē gliaz p̄ vota v̄ra z seq̄ valeat⁹. dili/ geter ip̄le q̄d vouish saltē generalz oēs i baptis/ mo. Sabrenūciare sathanē z oībo op̄ibz ei⁹: z ilup ip̄le q̄d sp̄cal' vouish. q̄d si tale ē q̄ nō possit⁹. z ip̄le a superioribz v̄l p̄fessoribz disp̄clarōez v̄l po/ n̄z mutatōez fieri. p̄curet⁹: q̄ten⁹ valeat⁹ dānaci/ onēuadere z cū christo regnare. Amen.

Dñica. xiiij. post Penthe. Ser. i. iuxta euāge/ liū applicādo de morte. introductōe in mundū

Cce princeps v/

e nus accessit z adorabat eū i ielsū dices. Dñne filia mea mō defūcta ēs̄z veni ipo/ ne manū tuā sup eā z viuet. Math. ix. z i euāge. bodi. In q̄b v̄bis mystice docemur q̄ exēplo hu/ ius p̄ncipis cui⁹ nōmērat Jarr⁹ archisynago/ g⁹ v̄dr Mar. v. z nos debem⁹ valde diligete r/ uistodire aīaz nīaz ne mortē p̄ci icurrat. aut si

mortal' peccauit debem⁹ v̄c penitēdo supplīca re dño ielsu v̄t iponat sup eā manū sue misericōdie z viuiscit p̄ infusibz ḡfe. Uñ v̄t Raba. dīc. Unia significat p̄ filiā v̄l puellā. z h̄z zgrue q̄r sīc hō vni ca filiā suā diligēter custodire debz ne fornicietur sīca fortiori aīaz ne cū diabolo p̄ctū faciēdo for/ niceat. Ecci. xlj. Sup filiā tuā z firma custodiam ne q̄n faciat te i obprobriū veire inimic̄ tuis. h̄ ē demōibz. Et p̄ h̄z mysteriū documēto audiam⁹ q̄d dīc euāgelie ter⁹. In illo tpe Loqntē Iesu ad turbas ecce p̄nceps vñ⁹ accessit z adorabat eū di. Dñe filia mea mō defūcta ēs̄z veni ipone ma/ nū tuā sup eā z viuet. Et surgēs ielsus seqbā eūz z discipuli ei⁹. Et ecce m̄lier q̄ sanguis fluxū pa/ tiebat ānis. xij. accessit retro z tēgit fimbriā ve/ stimēti ei⁹. dicebat ei intra se. Si tecigero tm̄ ve/ stimēti ei⁹ salua ero. At Iesus p̄uersus z vidēs eā dīc. Lōkide filia fides tua te saluā fecit. z saluā facta ēm̄lier ex illa hora. Et cū reissz ielsus in domū p̄ncipis tvidissz tibicines z turbā tumul/ tuatē dicebat. Recedite nō em̄ ē mortua puella s̄z dormit z deridebat eū. z cū electa eissz turba in trauit z tenuit manū ei⁹: z surrexit puella. z exēte fama hec i vniuersam terrā illā Math. ix. ca. |

Itaqz iuxta h̄ euāgelii tria mysteria declareb/

Primū d̄ emorroyse curatōe (m⁹ p̄ fmone

Scđm de puelle resuscitatōe.

Terciu de mortis n̄fe introductōe

A Circa p̄mū de emorroyse curatōe in q̄rēdū P̄rio q̄n facta fuerit historia hec. Scđo d̄ emor/ roysa. l. qd i mysterio significauerit. Tercio q̄lia ex h̄ documēto dici possint. Ad p̄mū fz docto/ rīdef q̄ sīc euāgelii dic. In illo tpe. l. anno etat⁹ xpi. xxi. q̄rto vñ⁹ nouēbris h̄ ē dīc p̄ria an festū Martini ep̄i. Tūc loqntē Iesu ad turbas z docēte q̄ hoīes debēt spoliari veteri vita. i. vicijs z sic p̄nt ichoare nouā vitā p̄fectōis. sīc vinū no/ uū nō nīll i veres nouos est mītēdū. alioq̄n rū pūl v̄tres veteres exebullitōe. Tūc iste p̄nceps accessit: z fuit p̄nceps synagoge q̄ erat i caphar/ naū. līc̄ em̄ iudei haberet tēplū in hierlm̄ tm̄ etiā in alījs ciuitatibz habebat certas synagogas ad/ q̄s zuenibat ad orādū z audiēdū lege. z ille q̄ p̄/ erat z cui⁹ autoritatē fiebat eal' zgregatio diceba/ tur p̄nceps synagoge: sīc fuit iste noīe Jarr⁹. ad/ cui⁹ petitōe dū trāstiret dñs cū discipulū i domū illi⁹: ecce i via m̄lier q̄ a. xij. annis passa fuit flū/ xū sanguis accessit ad tāgēdū fimbriā vestimentū xpi: v̄t p̄tz i euāgelio. Sz quō xps d̄ habuisse vē/ stē fimbriatā. Lyra dīc q̄ exēt iudeis p̄ceptū fuit. Num. xv. babere q̄tuor fimbrias p̄ q̄tuor angu/ los pallioz ponēdo i cis vitras iacinctinas: que erat celestis coloris ad significandū q̄ celestē cō/ uersatōz deberēt h̄z z effent scri corā deo celi quiē credebāt. Jo xps obfūas legalia habuit investe/ fimbrias h̄moi. Et sic beata virgo Maria pro/ p̄ria manu sibi parauerat. Et hec erat tunica in/ cōsuntis defug p̄texta p̄ totū: v̄t dīcīt Jobā. xix.